

Qui no coneix... Roger Puig, "Rutxo", activista musical

PEL SENYOR RAMON

Aquest mateix mes de juny farà els trenta anys, però, tot i la joventut, qui no coneix en Rutxo? Roger Puig i Catalan, nascut a Santa Maria d'Oló. A casa ja li van encomanar la passió per la cultura -i la cultura és popular: bastoner d'ençà la primera volada i percussionista als geganters més tard. Però a l'institut no passà mai per un estudiant exemplar. Sempre amb una pilota als peus o somiant un parell de baquetes. A tretze anys no era clar si seria futbolista o bateria, però ja venia a entrenar amb el Manresa i a fer instrument i combos a l'Esclat. Els estudis obligatoris van esperar: d'altres inquietuds passaven per davant i abans dels quinze anys crea la primera banda musical del poble, de regust basc i esmolada crítica social: Kontratak. No va durar pas gaire, però el solc estava obert. Després vingué Brot -i això ja és una trajectòria de dotze anys, gairebé fins ahir es podria dir. Acaba l'ensenyament obligatori a l'escola d'adults de Manresa i compagina futbol i solfeig, en un dinamisme sincopat fins a l'accident de moto, així, per antonomàsia. Un accident greu que ben just no se li emporta una cama! La recuperació serà llarga i en Rutxo pren decisions: deixa el futbol, deixa les motos i es proposa fer coses en ferm. Es treu un curs d'assistència sanitària i el carnet de conduir arriba de costat a l'accés a un cicle formatiu de grau superior, el de Tècnic en Producció d'Audiovisuals i Espectacles, a l'EMAV de Barcelona. S'hi tira de cap mentre es guanya les garrofes com a vetllador, fent monitoratges de menjador o casals esportius. Per acabar els estudis, fa les pràctiques a Propaganda pel Fet-Stroika. I en Rutxo amunt i avall, toca i fa tocar. Organitza concerts. Coneix gent. Col·labora amb gravacions, videoclips, discogràfiques independents, cooperatives i col·lectius polítics. Fins i tot el 2015 gestiona una associació cultural La Figuera d'Artés. Instal·lat a Manresa, es vincula a l'Ateneu la Sèquia, punxa música com a DJ Rutxo, col·labora amb la Festa Major Alternativa i, amb més companys, s'empesca una altra banda: S'temple bar, d'aires folks irlandesos. De tot això ja fa set anys. El Rutxo avui combina música, comunicació, management com a "freelance" i discurs social. El recordeu amb el cap entre unes orelles anellades? Un no parar que fa extensiu a tots els àmbits de la vida: «Les coses es canvien des de la quotidianitat!». Per això quan algú li va demanar de fer classes de bateria va dir que sí també. I en fa amb tota mena de nanos i no tant nanos. Al Pont de Vilomara o al Guillem Catà, a Manresa, a Oló mateix. També de voluntari a Ampans fent suports o acompanyament familiar. Partidari de l'acció directa i amb fonaments de l'esquerra antifeixista, és un entusiasta obert a totes les causes. I quan vol més canya, encara li queden els Doy Tolls!, una particular banda tribut al punk-rock. Perquè el Rutxo ha fet de la música el seu mitjà d'expressió i transformació social. I ho dona tot per avançar a l'escenari, a l'escola o a peu de carrer.

Il·lustració: Maria Picassó